

Pkt. 60:

Forslag til forespørgselsdebat om at ophæve kvotering for fangst dyr i Avanersuaq og Ittoqqortoormiit.

(Inatsisartunut ilaasortaq/Medlem af Inatsisartut Jens Napätôk', Partii Naleraq)

Pkt. 234:

Forslag til forespørgselsdebat om, at ophæve kvotering for fangst dyr i Avanersuaq, Ittoqqortoormiit og Tasiilaq og forslag til forespørgselsdebat om at fangst dyr i Tasiilaq og i de omkringliggende bygder ikke længere omfattes den almindelige fastsættelse af kvoter for fangst dyr.

(Medlem af Inatsisartut Jens Napätôk', Partii Naleraq)

Svarnotat

(Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst og Landbrug)

Naalakkersuisut takker medlem af Inatsisartut Jens Napätôk', Partii Naleraq, for hans forslag til forespørgselsdebat om kvoterede fangst dyr.

Inatsisartut har valgt at behandle punkterne EM 2018/60 og EM 2018/234 samlet, idet de begge vedrører og berører samme emne.

Det er rigtigt at fangst dyr er kvoterede, og dette ikke alene er begrænset til erhvervsfangerne i Avanersuaq, Ittoqqortoormiit og Tasiilaq. Det gælder for alle erhvervsfangerne i hele landet, uanset hvor i landet de bor, at fangst dyrene er kvoterede, også i fiskeri. Det er Naalakkersuisutts politik at behandle alle borgere, herunder fangerne i Grønland, lige.

For både hvidhval og narhval blev kvoter indført i 2004 for at stoppe nedgang af bestandene, og tiltaget havde den ønskede virkning. Især forbuddet mod drivfangst og garnfangst er en af hovedårsagerne til at flere bestande er blevet stabile eller langsomt voksende.

Kvoter på isbjørn blev indført i 2005 og kvoter på hvalros blev indført i 2006, ligeledes for at stoppe nedgang i bestandene. Vi har set at kvotesystemet har hjulpet, idet den seneste rådgivning for isbjørne i Kane Basin og Baffin Bugt har medført højere kvoter for begge områder fra 2018. Nævnte succes resultater viser, at Naalakkersuisut arbejder ansvarsbevidst og med bæredygtighedsprincippet in mente når det gælder udnyttelse af levende ressourcer.

Med hensyn til isbjørnekvoterne i Østgrønland, kan Naalakkersuisut oplyse at der ikke er modtaget en biologisk rådgivning fra Grønlands Naturinstitut, men anbefalede dog i 2006 og 2010 tilbageholdenhed i udnyttelsen af isbjørne i Østgrønland. Dette er fordi der ikke er foretaget en samlet bestandsoptælling samt vurdering af isbjørnene i Østgrønland. Naturinstituttet arbejder dog i skrivende stund på at optælle og vurdere isbjørnebestandene i Østgrønland. Den endelige rapport vil foreligge omkring slutningen af 2022, eller tidlig 2023.

Rådgivningen skal derefter i den sædvanlige behandling med offentlig høring og endelig beslutning i Naalakkersuisut i løbet af 2023.

Naalakkersuisut modtog i 2018 en ny videnskabelig rådgivning og opdeling af de eksisterende fangstområder af narhvaler. Rådgivningen anbefaler at kvoten i Ittoqqortoormiit reduceres til højst 10 narhvaler pr. år i både Ittoqqortoormiit og Kangerlussuaq-fjorden, pga. nedgang i narhvalbestande, samt at der ikke fanges narhvaler syd for Kangerlussuaq-fjorden, dvs. rådgivning om ingen fangst af narhvaler i Tasiilaq. Denne rådgivning er fortsat til behandling i Den Nordatlantiske Havpattedyrkommission (NAMMCO), som vil genoptage sagen i april 2019.

At ophæve kvotering af fangststyr i Avanersuaq, Ittoqqortoormiit og Tasiilaq kan resultere i bestandsnedgang da vi kan forvente større ukvoteret fangst. Ukvoteret fangst kræver tæt kontrol og dermed større ressourcer både for Selvstyret og de enkelte kommuner. Grønlands omdømme for ukvoteret fangst kan give større bagslag end intentionen om at stoppe en kvotering der har fungeret i mere end 14 år. Ukvoteret fangst kan føre til, at fangstdyrene kan risikere at blive udryddet lokalt og dermed begrænse nuværende og fremtidige generationers mulighed for at udnytte disse.

Fastsættelse af kvoter på isbjørn, hvidhval, narhval og hvalros samt andre kvoterede arter er Naalakkersuisuts ansvar. Beslutningsgrundlaget sker efter behørig høring af relevante parter. Fastsættelse af kvoter på store hvaler sker i Den Internationale Hvalfangstkommission (IWC). De fastsatte kvoter bygger på flere års videnskabeligt arbejde af Grønlands Naturinstitut og deres samarbejdspartnere fra Den Nordatlantiske Havpattedyrkommission (NAMMCO), IWC, Fælleskommissionen om hvid- og narhvaler (JCNB), Fælleskommissionen om Isbjørne (JCPB), forskere fra de øvrige isbjørne Kyststater, og lokale fangere.

Kvoterne er fastsat ud fra bæredygtighedsprincippet, så fangstdyrene fortsat kan fanges mange år frem. Udover førnævnte samarbejdspartnere har Grønland også tilsluttet sig Verdensunion for Bevaring af Natur (IUCN) samt Washington-konventionen (CITES), hvor der blandt andet er en aftale om at de vilde dyr og planter, der indgår i international handel, fanges på en bæredygtig og kontrolleret måde.

Naalakkersuisut har ikke detaljekendskab til forvaltningssystemer i Canada/Nunavut. Som omtalt foregår forvaltningen af delte bestande mellem Grønland og Canada/Nunavut via fælleskommissioner, såsom Fælleskommission om isbjørne i Kane Basin og Baffin Bugt fra 2009 samt Fælleskommission om hvid- og narhvaler i Baffin Bugt. Begge kommissioner er rådgivende organer, hvor parterne hver især tager rådgivningen til behandling hos de respektive besluttende myndigheder.

Beslutning om kvotestørrelser på havpattedyr, herunder hvid- og narhval og hvalros tages af den Canadiske regering i Ottawa via en bekendtgørelse. Under Nunavuts regering koordinerer Bestyrelsen for Vildtforvaltning fordelingen af regionale kvoter i samarbejde med

fangerorganisationerne. De er op til de enkelte regionale områder hvorledes kvoterne fordeles og forvaltes hos lokalbefolkningen. I Nunavut er der ikke jagtbevissystem opdelt mellem fritid og erhverv, som vi kender i Grønland. Der er ikke erhvervsmæssig indhandling af fangsten. Grønland og Nunavut deler 8 narhvalbestande i Baffin Bugt, og de bestande vi deler med Nunavut er kvoteret. Enkelte ikke-delte narhvalbestande i Nunavut er ikke underlagt kvotesystem. Det vurderes at der er 12 narhvalbestande på verdensplan.

Det forholder sig lidt anderledes når det gælder hvidhvaler. Der vurderes at der er i alt 22 hvidhvalbestande og der er ikke kvotering af hvidhval i Nunavut, på nær et område, som har en kvote på 41 hvidhvaler pr. år. Hvidhvalfangsterne i Nunavut er ca. 100 om året, og ca. 300 dyr pr. år i Grønland.

Der er delte hvalrosbestande i Nordvandet og Baffin Bugt. Der findes ikke formel samarbejdsaftale om hvalros mellem Grønland og Canada/Nunavut. Parterne har dog en uformel dialog om deling af oplysninger vedr. kvotestørrelser, således den samlede kvotefastsættelse i Grønland tager hensyn til fangsttal fra Nunavut og omvendt.

Nunavut regeringen har via Bestyrelsen for Vildtforvaltning ressortmyndighed for fastsættelse af isbjørnekvoter, inkl. de bestande de deler med Grønland. Nunavut har fuld ressortmyndighed for fastsættelse af isbjørnekvoter.

Nunavut og Grønland har valgt at følge rådgivningen fra Fælleskommissionen om isbjørne i Baffin Bugt med hver en kvote på 80 pr. år. Nunavut, der ikke har fanget isbjørne i Kane Basin de sidste mange år har dog besluttet sig for en historisk rettighed på en kvote på 5 isbjørne pr. år, og Grønland har fastsat en kvote på 9 isbjørne pr. år. I sidste ende er der fastsat en isbjørnekvote, der er højere end den biologiske rådgivning i Kane Basin. Af bl.a. den årsag er der forbud mod udførsel af isbjørneprodukter fra denne isbjørnebestand.

Den canadiske regering i Ottawa er dog fortsat ansvarlig for udenrigspolitikken når det gælder isbjørne og havpattedyr, hvorfor den canadiske regering sidder som mødeleder ved møderne mellem Grønland og Canada/Nunavut, og på møder i CITES og Verdensunionen for Bevaring af Natur (IUCN). Grønland repræsenterer sig selv internationalt når det gælder hvid- og narhvaler, hvalros og isbjørne. Danmark er dog mødeleder når isbjørne, narhvaler eller hvalros er på dagsorden i CITES-regi.

Det er Naalakkersuisuts politik at sikre fangsttyr til mange fremtidige generationer, som der også står nævnt i koalitionsaftalen: ”Udnyttelsen af vores fangstressourcer skal ske på et bæredygtigt grundlag. Dels skal vi sikre de kommende generationer, så der bliver ved at være fangsttyr samtidig med, at vi som helhed skal sikre, at fangererhvervet som sådan kan fortsætte, som noget man kan leve af. Disse mål kan kun nås ved at forsvare de levende ressourcer og fødekæden, som opretholder hele fangst systemet.”

Naalakkersuisut vil gøre opmærksom på, at der er restkvoter på hvalros, moskus og sildepisker, som kunne udnyttes bedre især i Ittoqqortoormiit. Fangerne i områderne har dermed flere ubenyttede indtægtskilder samt kødforsyningsmuligheder, som man kan udnyttes bedre. Hvis kvoterne ikke kan udnyttes fuldt ud, vil det være godt med information om hvorfor kvoterne ikke udnyttes fuldt ud. Er problemet af teknisk karakter eller er det på grund af vejr- og isforhold, eller begge dele. Ved at afklare sagen, kunne man forsøge at optimere udnyttelsen af kvoterne.

Naalakkersuisut ønsker ligeledes at opretholde og styrke fangerkulturen i hele landet, heriblandt Ittoqqortoormiit, Tasiilaq og Avanersuaq. Naalakkersuisut ønsker dog at påpege at den generelle udvikling mange steder i landet er, at flere og flere fangere bevæger sig over i fiskerierhvervet. En tendens der kan være svær at forhindre. Det skal dog understreges, at antallet af fangere i Avanersuaq og Østgrønland har været stabilt de sidste 10 år, og det ser ikke ud til at mange har forladt erhvervet som følge af kvoteringer på arterne. Naalakkersuisut kan konstatere at i forhold til 2009, er der 42 % flere fangere som har erhvervsjagtbevis i Qaanaaq, 12 % flere i Tasiilaq og uændret antal fangere med erhvervsjagtbevis i Ittoqqortoormiit.

Naalakkersuisut ser med disse bemærkninger frem til at deltage i denne forespørgselsdebat.